

Tisztelt Babus Úr!

Ígéretemhez híven elküldöm a riport Önt érintő részét jóváhagyásra.

Köszönettel:

Borzák Tibor

– Én tisztelem Beszédesné kutatói szenvedélyét, de értse meg, itt semmiféle összeesküvésről nincs szó – szögezi le Babus Antal, az MTA Könyvtára Kézirattárának osztályvezetője. – Azt mondtam neki, ha megadja a raktári jelzetet, megkapja a kért anyagot. Ez így is történt. A Szendrey Júlia-féle levél katalógus céduláján nem volt feltüntetve, hogy hajtincseket is tartalmaz a boríték. Negyedszázada dolgozom itt, de sosem hallottam róla, de még az a kolléga sem, aki több mint negyven éves szolgálat után ment innen nyugdíjba.

– Nehezen hihető, hiszen ismert ereklyéről van szó!

– Senki kedvéért nem fogok hazudni. Tényleg nem tudtunk róla.

– Tényleg nem szerepel Petőfi neve a relikvia megnevezésében?

– Jöjjön el és nézze meg: nem rádíroztuk le róla. Egy ilyen hatalmas gyűjtemény katalógusában előfordulhatnak hiányosságok. Ha hatvan évvel ezelőtt nem írták oda, akkor hogyan tudhatnánk, hogy milyen megnevezésnek kellene ott szerepelnie.

– Pedig a barguzini lelet azonosítása idején már felmerült, hogy az Akadémián őrzött Petőfi-hajfürttel lehetne azonosítást végezni...

– Elképzelhetetlennek tartom, hogy 1989-ben tudtak volna róla.

– Most lehetne azonosítást végezni a hajszállal?

– A csontok és a haj DNS-azonosításra gondol? Elvben nincs akadálya, de ennek eldöntésében nem én vagyok az illetékes. Nem akadályozzuk meg senkinek sem a kutatását, de azt nem várhatják el tőlünk, hogy egy hajszálat „feláldozzunk” a tincsből.

Babus Antal végezetül megjegyzi, hogy hálával tartozik Beszédesné Kéri Editnek, amiért felhívta a figyelmüket a „hajproblémára”. Természetesen megváltoztatják a nyilvántartásban a bejegyzést, így a jövőben Petőfi Sándor és Szendrey Júlia hajfürtje néven fogják szerepeltetni a relikviát.